

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. kovo d. Nr. 21RE1- (AG1-46/08-2025)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės ir Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą dėl Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto Nemuno policijos komisariato sprendimo (rašto) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

n u s t a t ė :

Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) (toliau – pareiškėjas) nesutinka su Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – atsakovas, Kauno AVPK) Kauno miesto Nemuno policijos komisariato (toliau – Kauno miesto Nemuno PK) 2025-02-04 raštu Nr. 20-S-2184 „Dėl pareiškimo nagrinėjimo“, kurį jis laiko sprendimu ir prašo Komisijos jį panaikinti ir įpareigoti instituciją per Lietuvos administracinių ginčų komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Nurodo, kad „2025-01-31 padavė skundą per e-policija dėl galimo sukčiavimo atvejo. Buvo išdėstytos detalės, kad pervesti pinigai per banko sąskaitas asmeniui kuris turėjo nupirkti medžiagas ir atlikti darbus. Didžioji dalis medžiagų nebuvo nupirktas, buvo sugadintas turtas (kitos medžiagos), neatlikti darbai. Asmuo kuriam buvo pervesti pinigai nepateikė jokių apskaitos dokumentų. Asmuo kuris gavo pinigus t. y. (duomenys neskelbtini) nesutiko grąžinti lėšų. (duomenys neskelbtini) pažeidė CK 6.242 str. 1 p. arba BK 183 str. 4 p. Policijos pareigūnas, blogai interpretavęs įvykius, nepritaikė priemonių turtui susigrąžinti, nebuvo apklausta, (ar ne pateikta dėl apklausos) lėšų gavėja. Policijos pareigūnas tyrimo metu nenustatė (ne pateikė) kokių pagrindu (duomenys neskelbtini) gavo lėšas.“

Atsakovas su pareiškėjo skundo argumentais nesutinka.

Nurodo, kad 2025-01-31 policijos registruojamų įvykių registre gautas (duomenys neskelbtini) pareiškimas (duomenys neskelbtini), kuriame nurodyta, kad (originalus turinys): „(duomenys neskelbtini) radome internete kad, atlieka apdailas. Susiekus atvyko apžiūrėti objekto ir sutarėm dėl darbų, paprašė avansą iš karto sumokėti tai pat pinigų medžiagoms pirkti. Per visą laikotarpį už pervestus pinigus nupirko keletą smulkių medžiagų (lipnią juostą ar pan.). Dirbdamas naudojo mano pirktas medžiagas ir kas kartą prašė pervesti avansus, medžiagom. Po kurio laiko pastebėjome kad, darbai atlikti nekokybiškai, vietomis darbai nebaigti, sugadintos medžiagos kurias patys pirkome (dažai, led grioveliai, led juostos ir pan.). Pinigai kurie pervesti už medžiagas paprašėm pateikti čekius ką pirkto, nei vieno čekio nepateikė. Paprašėme grąžinti pinigus kurie buvo sumokėti medžiagom apie 800 eur (pinigų negražino), paprašėme kompensuoti patirtą žalą t. y. 2600 eur (pinigų) negražino. Už kokybiškai atliktą darbą buvo atsiskaityta. Sakė turi IV pažymėjimą bet jokių dokumentų negavome. Visus mokėjimus prašė atlikti į (duomenys neskelbtini) sąskaitą. Nurodė dvi sąskaitas Swedbank ir Belgišką. Buvo kreiptasi į banką Swedbank dėl sukčiavimo. Įvykio kaltininkai: (duomenys neskelbtini), (duomenys neskelbtini). (duomenys neskelbtini)“

neskelbtini) buvo pervesti pinigai, (duomenys neskelbtini) turėjo atvežti medžiagas ir atlikti darbus.“

Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos paaiškina, kad policijos įstaigoje asmenų prašymai/skundai/kreipimaisi (toliau – pareiškimas) dėl galimai padarytos nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo, atsižvelgiant į jų pobūdį, nagrinėjami vadovaujantis atitinkamais konkrečią sritį reglamentuojančiais teisės aktais, o pareiškimai, kurie nėra susiję su baudžiamojo ar administracinių nusižengimų procesų klausimais, nagrinėjami vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) nuostatomis.

Pažymi, kad įvertinus (duomenys neskelbtini) 2025-01-31 pareiškime nurodytas aplinkybes, nustatyta, kad šiuo atveju nebuvo padaryta veika, turinti nusikalstamos veikos ar administracinio nusižengimo požymių, o tarp pareiškėjo ir (duomenys neskelbtini) yra susiklostę civiliniai teisiniai santykiai. Kadangi tarp šių asmenų kilo sutartiniai santykiai (buvo sutarta dėl darbų, už dalį atliktų darbų buvo atsiskaityta), todėl atlikti papildomus veiksmus – aiškintis, kodėl (duomenys neskelbtini) pinigus už darbus (medžiagas) pervedė ne (duomenys neskelbtini), o kitam asmeniui (šiuo atveju – (duomenys neskelbtini)), nėra policijos prievolė, nes pagal Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 22 straipsnį, ginčai kylantys iš civilinių, šeimos ir kitų privatinų teisinių santykių, yra priskiriami nagrinėti teismams Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Nurodo, kad pareiškėjo 2025-01-31 pareiškimas nebuvo nagrinėjamas, dėl to, kad jame aprašomi civilinio proceso tvarka nagrinėtini ginčai, kurių sprendimas nepriskiriamas policijos kompetencijai (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 6 punktas), todėl (duomenys neskelbtini) pasiūlyta kreiptis į teismą su ieškiniu ir ginti savo galbūt pažeistas teises Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

Skundas tenkintinas

Ginčas kilo dėl 2025-02-04 sprendimo (rašto) Nr. 20-S-2184, kuriuo Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK atsakė į gautą pareiškėjo skundą (pareiškimą), teisėtumo.

Iš pareiškėjo skundo ir jame suformuluoto reikalavimo bei prie skundo pridėtų dokumentų turinio matyti, kad pareiškėjas nesutinka su Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK 2025-02-04 raštu, kurį jis laiko sprendimu Nr. 20-S-2184 „Dėl pareiškimo nagrinėjimo“ (toliau – Sprendimas). Iš Sprendimo turinio matyti, kad Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK buvo gautas pareiškėjo skundas (pareiškimas) reg. Nr. (duomenys neskelbtini) dėl galimo sukčiavimo atvejo, kuriame nurodyta, kad pareiškėjas negali susigražinti pinigų, kuriuos pervedė asmeniui, turėjusiam atlikti darbus ir nupirkti medžiagas. Skunde (pareiškime) pareiškėjas nurodė faktinės aplinkybes apie tai, kad sutarti darbai nebuvo atlikti, medžiagos nebuvo nupirktos, todėl pareiškėjas patyrė žalą.

Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK Sprendime paaiškino, kad 2025-01-31 gautas pareiškėjo skundas (pareiškimas) buvo užregistruotas suteikiant jam registracijos numerį ROIK: (duomenys neskelbtini), bet atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas su skunde (pareiškime) nurodytu asmeniu atsakingu už apdailos darbų atlikimą buvo sudaręs žodinę sutartį, atsakovas laiko, kad tarp pareiškėjo ir skunde nurodyto atsakingo asmens yra kilę sutartiniai civiliniai santykiai, todėl pareiškėjo skundo (pareiškimo) nagrinėjimas baigtas, o ginčas kilęs tarp pareiškėjo ir atsakingo asmens gali būti sprendžiamas civilinio proceso tvarka teisme. Taip pat nurodė, kad skundai dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų, neveikimo ar administracinių sprendimų nagrinėjami Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo trečiajame skirsnyje nustatyta tvarka. Asmuo turi teisę apskusti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą savo pasirinkimu, per vieną mėnesį nuo skundžiamo teisės akto paskelbimo arba individualaus teisės akto ar pranešimo apie veiksmą (atsisakymą atlikti veiksmus) įteikimo suinteresuotai šaliai dienos, Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyriui, Laisvės al. 36, Kaunas arba Kauno apygardos administraciniam teismui, Mickevičiaus g. 8a, Kaunas.

VAĮ 1 straipsnio 1 dalyje reglamentuota, kad šis įstatymas nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje. Šio įstatymo 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi, be kita ko, išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. VAĮ 10 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai administracinius sprendimus gali priimti savo iniciatyva arba gavę asmenų prašymus ar skundus, 5 dalyje reglamentuota, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875, 45 punkte nurodyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį.

Komisija vertina, ar Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK tinkamai atsakė į pareiškėjo skundą (pareiškimą).

Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – IAGNTĮ) 5 straipsnyje nustatyta, kad Lietuvos administracinių ginčų komisija nagrinėja skundus (prašymus) dėl centrinių valstybinio administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat dėl šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus. Lietuvos administracinių ginčų komisija taip pat nagrinėja skundus (prašymus) dėl teritorinių valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų, esančių jos veiklos teritorijoje, priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus. IAGNTĮ 5 straipsnio 3 dalies 1 punkte numatyta, kad Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai nesprenžia Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 18 straipsnyje, 20 straipsnio 2, 3, 4 dalyse ir 21 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų administracinių ginčų (bylų). ABTĮ 18 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog administraciniai teismai nesprenžia bylų, kurios yra priskirtos Konstitucinio Teismo kompetencijai, taip pat bylų, priskirtų bendrosios kompetencijos arba kitiems specializuotiems teismams.

Vadovaujantis Baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 165 straipsnio 1 dalimi, policija, nagrinėjamu atveju skundžiamą Sprendimą priėmęs subjektas – Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK, yra ikiteisminio tyrimo įstaiga.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, aiškindamas ABTĮ 18 nuostatas, yra nurodęs, kad administracinis teismas (šiuo atveju Komisija) imasi nagrinėti suinteresuoto asmens skundą tik tada, kai yra kilęs viešojo administravimo srities ginčas (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. rugpjūčio 28 d. nutartis byloje Nr. eAS-606-502/2019). Teisėsaugos institucijos pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį gali veikti tiek kaip viešojo administravimo, tiek kaip ikiteisminio tyrimo subjektas, todėl teismas (šiuo atveju Komisija) turi įvertinti, ar keliamas ginčas yra siejamas su viešojo administravimo sritimi (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. vasario 19 d. nutartis administracine byloje Nr. eAS-141-602/2020).

Pažymėtina, jog ikiteisminio tyrimo veiksmų atlikimą reglamentuoja BPK, todėl visi ikiteisminio tyrimo pradėjimo ir atsisakymo jį pradėti klausimai turi būti sprendžiami remiantis šio kodekso nuostatomis. Sprendžiant ikiteisminio tyrimo pradėjimo ar nepradėjimo klausimus, Kauno AVPK Kauno miesto Nemuno PK veikia kaip teisėtumą užtikrinanti institucija, o ne kaip viešojo administravimo subjektas. Ikiteisminis tyrimas pradedamas vadovaujantis BPK 166 straipsniu, o atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą tvarka reglamentuota BPK 168 straipsnyje.

BPK 166 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ikiteisminis tyrimas pradedamas: 1) gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką; 2) prokurorui ar ikiteisminio tyrimo

pareigūnui patiemus nustačius nusikalstamos veikos požymius. BPK 168 straipsnio 1 dalis numato, kad prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiamais atvejais - ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios šio BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas.

Remiantis byloje surinktais duomenimis nustatyta, jog pareiškėjas per e-policiją pateikdamas skundą (pareiškimą) ir nurodydamas faktines aplinkybes bei pateikdamas susijusius dokumentus (įrodymus), siekė, kad būtų išaiškinta galimai nusikalstama veika (galimas sukčiavimo atvejis) ir skunde (pareiškime) nurodyti asmenys būtų patraukti atsakomybėn. Iš skundo turinio akivaizdu, jog keliamas ginčas nėra siejamas su viešojo administravimo sritimi, o yra keliamas dėl ikiteisminio tyrimo subjekto veiksmų (priimto Sprendimo), sprendžiant ikiteisminio tyrimo pradėjimo klausimą, kurį pradėjus būtų įgyvendintas tikslas greitai ir išsamiai nustatyti visas reikšmingas nusikalstamos veikos aplinkybes ir asmenis, galėjusius padaryti minėtą nusikalstamą veiką. Ikiteisminiu tyrimu užtikrinama, kad būtų įgyvendintos proceso dalyvių teisės, šiuo atveju teisė į žalos atlyginimą.

Nagrinėjamoje situacijoje matyti, kad pareiškėjas į policiją kreipėsi dėl galimo sukčiavimo atvejo, prašydamas taikyti atitinkamas įstatyme numatytas priemones, t. y. pareiškėjo valia buvo ištirti šį įvykį kaip turintį nusikalstamos veikos požymį. Atsakovas gautą skundą (pareiškimą) užregistravo suteikiant reg. numerį ROIK (duomenys neskelbtini), tačiau nusprendęs baigti skundo (pareiškimo) nagrinėjimą, nepriėmė jokie motyvuoto sprendimo, kurį galima būtų skusti aiškia įstatyme nustatyta tvarka.

Iš skundžiamo Kauno AVPK Nemuno PK Sprendimo turinio matyti, kad tai yra informacinio pobūdžio pranešimas, kuris negali būti laikomas baudžiamuoju procesiniu sprendimu nei forma, nei turiniu. Komisija atkreipia dėmesį, kad dėl vienos iš aplinkybių numatytų BPK 3 straipsnio 1 dalyje nusprendęs nepradėti ikiteisminio tyrimo, atsakovas turėjo priimti motyvuotą nutarimą, kurį būtų galima apskusti bendros kompetencijos teismui. Nagrinėjamo atveju, atsakovas baigęs skundo (pareiškimo) nagrinėjimą, sprendimą įformino raštu, kuriame net nebuvo nurodyta, ar buvo atliktas informacijos patikrinimas, ar buvo įvertintos pareiškėjo skunde (pareiškime) nurodytos aplinkybės ir kokių pagrindų nuspręsta baigti skundo (pareiškimo) nagrinėjimą.

Komisija nenagrinėja ginčų, kylančių iš baudžiamosios atsakomybės taikymo asmenims, todėl tokių reikalavimų nagrinėjimas, kuriais pareiškėjas siekia inicijuoti baudžiamąją bylą ar ikiteisminio tyrimo pradėjimą (dėl asmenų patraukimo baudžiamojon atsakomybėn) pagal BPK normas, nepriskirtinas Komisijos kompetencijai (ABTĮ 18 straipsnis, IAGNTĮ 5 straipsnio 3 dalies 1 punktą). Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad BPK yra įtvirtintos ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą apskundimo galimybės, t. y. nutarimas gali būti skundžiamas prokurorui, prokuroro nutarimas (jei skundas atmetamas) – ikiteisminio tyrimo teisėjui, o ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartis (jei skundas atmetamas) – aukštesniajam teismui (BPK 168 str. 5 d.).

Vertindama skundžiamo 2025-02-04 rašto Nr. 20-S-2184 turinį ir jame nurodytą apskundimo tvarką, Komisija daro išvadą, kad atsakovas iš esmės priėmė procesinį sprendimą – t.y. baigti skundo (pareiškimo) nagrinėjimą ir apie tai informavo pareiškėją skundžiamu raštu.

Komisija pažymi, kad viešojo administravimo subjektų administraciniai sprendimai turi atitikti VAĮ 3 straipsnyje nurodytą išsamumo principą, be to, šie sprendimai turi atitikti ir 10 straipsnio 5 dalyje nurodytus reikalavimus – administraciniame sprendime turi būti nurodytas teisinis ir faktinis sprendimo priėmimo pagrindas, kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės ir motyvai.

Komisija vertina, kad 2025-02-04 raštas Nr. 20-S-2184 neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų nuostatų ir išsamumo principo, nes rašte nenurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) nuosekliai formuoja praktiką, kad individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (LVAT 2018-04-13 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1470-756/2018, 2019-03-28 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-432-502/2019, 2021-09-15 sprendimas administracinėje byloje Nr.

A-2099-602/2021). Nurodyta teisės norma yra siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2020-11-11 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1548-629/2020, 2021-10-06 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2422-602/2021). Individualiam administraciniam aktui taip pat yra keliamas motyvuotumo reikalavimas. Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (LVAT 2020-10-28 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2756-662/2020, 2021-06-16 nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1555-575/2021).).

Komisija, įvertinusi faktines bylos aplinkybes, teisinį reglamentavimą ir skundžiamo 2025-02-04 rašto Nr. 20-S-2184 turinį, daro išvadą, kad atsakovas netinkamai išnagrinėjo pareiškėjo skundą (pareiškimą), t. y. procesiškai neteisingai įformino pareiškėjo skundo (pareiškimo) apie galimą nusikalstamą veiką, tyrimo rezultata.

Aparto teisinio reglamentavimo ir išplėtos LVAT praktikos kontekste Komisija sprendžia, kad skundžiamas 2025-02-04 raštas Nr. 20-S-2184 neatitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktuose nurodytų reikalavimų ir 3 straipsnyje nurodyto išsamumo principo, todėl yra naikintinas, o atsakovas - Kauno AVPK Nemuno PK – įpareigotinas priimti motyvuotą ir teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą tenkinti.

Panaikinti Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kauno miesto Nemuno policijos komisariato 2025-02-04 raštą Nr. 20-S-2184 „Dėl pareiškimo nagrinėjimo“.

Įpareigoti Kauno apskrities vyriausiąjį policijos komisariatą iš naujo išnagrinėti (duomenys neskelbtini) skundą (pareiškimą), priimant motyvuotą ir teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskūsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Daiva Bereikienė

Lionela Gelmanienė